Dosar nr.2c-52/2023
2-23064876-48-2-05052023-1

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

28 septembrie 2023 or. Călăraşi
Judecătoria Străşeni (sediul Călăraşi)
Instanţă compusă din:
Preşedinte de şedinţă, judecătorul Silvia Ţurcan
Grefier Chicu Cătălina

Examinînd în procedura cererilor cu valoare redusă cauza civilă la acţiunea reclamantului Societatea Comercială ”Media Bureau” SRL, reprezentată de avocatul Roman Crivenco către Societatea Comercială ”Fruktdimcov” SRL privind încasarea datoriei în mărime de 17500 lei, dobînzii de întîrziere în mărime de 14988,31 lei, a taxei de stat în sumă de 1649,65 lei şi cheltuielile de asistenţă juridică în mărime de 6000 lei, în lipsa părţilor,

În conformitate cu art.236-241 Cod de Procedură Civilă al Republicii Moldova instanţa de judecată,-

A c o n s t a t a t:

La 04 mai 2023 Societatea Comercială ”Media Bureau” SRL s-a adresat în instanţa de judecată cu cerere de chemare în judecată către Societatea Comercială ”Fruktdimcov” SRL privind încasarea datoriei în mărime de 17500 lei, dobînzii de întîrziere în mărime de 14988,31 lei, a taxei de stat în sumă de 1649,65 lei şi cheltuielile de asistenţă juridică în mărime de 6000 lei

Argumentează că, SC ”Media Bureau” SRL, în urma înţelegerilor purtate cu reprezentanţii SC ”Fruktdimcov” SRL, prestînd ultimului servicii de design în sumă de 91068,58 lei, drept dovadă fiind facturile fiscale *****(copiile anexate).

Astfel, o parte din serviciile prestate au fost achitate, iar la moment datoria SC ”Fruktdimcov” SRL faţă de SC ”Media Bureau” SRL este de 40 000 lei, conform actului de verificare al decontărilor reciproce (copia anexată).

Menţionează că, ultima factură a fpst eliberată la data de *****, respectiv obligaţia a devenit scadentă la data de 25.10.2021.

Respectiv, la data de 12 aprilie 2023 s-a adresat cu o cerere prealabilă către SC ”Fruktdimcov” SRL, prin care a solicitat achitarea datoriei într-un termen de 3 zile.

Potrivit răspunsului de recepţie SC ”Fruktdimcov” SRL a recepţionat cererea prealabilă la data de 19.04.2023. Deşi pîrîtul a recepţionat scrisoarea şi se afla în cunoştinţă de cauza vizavi de solicitările reclamantului, datoria pînă la moment nu a fost achitată.

Astfel, SC ”Fruktdimcov” SRL a încălcat esenţial principiul bunei-credinţe, eschivîndu-se de la obligaţia sa de plată. SC ”Media Bureau” SRL şi-a executat obligaţiile ce-i revin integral, iar obiecţii referitor la serviciile prestate nu au fost înaintate.

Solicită reclamantul încasarea din contul pîrîtului SC ”Fruktdimcov” SRL a datoriei în sumă de 40 000 lei, dobînda de întîrziere în mărime de 14 988,31 lei şi cheltuielile de judecată suportate în mărime de 14649,65 lei cu titlu de taxa de stat şi suma de 6000 lei cheltuielile pentru asistenţa juridică.

La data de 12.09.2023 reclamantul SC ”Media Bureau” SRL a depus o cerere de concretizare a pretenţiilor, menţionând că la data de ***** S.C ”Fruktdimcov” SRL a achitat către S.C ”Media Bureau” SRL suma de 22500 lei, această sumă fiind luată în calcul la stingerea datoriei de 40 000 lei, pe care S.C ”Fruktdimcov” SRL o are faţă de SC ”Media Bureau” SRL, solicită reclamantul încasarea de la pîrîtul

S.C ”Fruktdimcov” SRL în beneficiul reclamantului SC ”Media Bureau” SRL datoria în sumă de 17500 lei, dobînda de întîrziere în mărime de 14988,31 lei şi cheltuielile de judecată în sumă de 1649,65 lei cu titlu de taxă de stat şi suma de 6000 lei pentru cheltuielile de asistenţă juridică suportate.

Conform art. 276^3 alin.(1) CPC, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă iar potrivit art. 276^4 alin.(2) şi (5) CPC, dacă după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Astfel având în vedere că obiectul litigiului în prezenta speţă constituie încasarea datoriei iar valoarea cererii nu depăşeşte 10 salarii minime pe economie prognozate la data sesizării instanţei, judecătorul a stabilit că prezenta cauză urmează a fi examinată în procedura scrisă.

Prin avizul de recepţie a actelor la 22.05.2023 (f.d.31) se confirmă faptul că pârâtul a recepţionat copia acţiunii şi încheierea judecătorească emisă la 12 mai 2023, privind acceptarea cererii şi pregătirea cauzei civile pentru soluţionare în procedura scrisă. Cu toate acestea, se constată că pârâtul nu a depus referinţă asupra acţiunii, în termenii indicaţi şi nu a formulat careva obiecţii la cererea de chemare în judecată.

În aşa fel, instanţa constată că procedura comunicării acţiunii civile şi a înscrisurilor participanţilor la proces a fost respectată, pârâtul fiind conştient de faptul că, în cazul nedepunerii referinţei şi probelor în termenul stabilit, este decăzut din dreptul de a mai prezenta probe, dacă legea nu prevede altfel, iar cauza se va examina în baza materialelor anexate la dosar.

În aşa fel, în temeiul art.100, 105 alin.(6) şi art. 276^2 alin. (3) CPC, instanţa constată că procedura comunicării acţiunii civile şi a înscrisurilor participanţilor la proces a fost respectată.

Examinând materialele dosarului şi înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată, cererea de concretizare a reclamantului, instanţa conchide că cererea de chemare în judecată depusă SC ”Media Bureau” SRL este întemeiată şi urmează a fi admisă parţial**,** reieşind din considerentele expuse *infra.*

În conformitate cu art.240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotăr\rii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii

În conformitate cu art.118 CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit dispoziţiilor art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În drept, cu titlu de normă materială general aplicabilă, instanţa de judecată reţine că, în temeiul art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

În temeiul art.776 din Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art.858 alin.(1) şi (2) din Codul civil stipulează că temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Conform art.901 alin.(1) din Codul civil, atunci cînd, fără justificare, debitorul nu îşi execută obligaţia, creditorul poate, în condiţiile legii şi, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligaţiei; b) să suspende executarea obligaţiei corelative; c) să reducă obligaţia sa corelativă; d) să recurgă la rezoluţiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul

suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare.

Potrivit art.901 alin.(5) din Codul civil, neexecutarea obligaţiei înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligaţiei şi include neexecutarea totală sau parţială a obligaţiei, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligaţiei.

În fapt, apreciind obiectiv înscrisurile administrate în proces, admisibile, pertinente şi concludente pentru judecarea completă şi obiectivă a cauzei prin prisma prevederilor art.117 – 122 şi art.130 CPC, instanţa de judecată constată că, S.C ”Media Bureau” SRL, în urma înţelegerilor cu reprezentanţii S.C ”Fruktdimcov” SRL, a prestat servicii de design în sumă de 91068,58 lei, o parte din serviciile prestate au fost achitate, la moment datoria SC ”Fruktdimcov” SRL faţă de SC ”Media Bureau” SRL este de 40000 lei, conform actului de verificare al decontărilor reciproce.

În temeiul facturilor fiscale *****din *****, se confirmă faptul prestării serviciilor de design analizat supra (f.d.7-8).

În acest context, instanţa menţionează că factura fiscală reprezintă un document contabil primar cu regim special, care în conformitate cu art. 3 alin.(1) al Legii contabilităţii şi Hotărârii Guvernului nr.294, reprezintă confirmarea documentară şi care justifică efectuarea operaţiunii economice, acordă dreptul de a efectua sau certifică producerea unui eveniment.

Astfel, facturile fiscale reprezintă documente justificative, ce stau la baza înregistrărilor în contabilitatea furnizorului, fiind un mijloc de probă al operaţiunilor efectuate şi temei de apariţie a relaţiilor obligaţionale între părţi.

În acelaşi timp, în temeiul facturilor fiscale cercetate supra care coroborează cu actele de verificare a decontărilor reciproce din *****, nemijlocit actele de verificare al decontărilor reciproce pentru perioada *****f. d. 9), se constată că, la data judecării cauzei în fond S.C ”Fruktdimcov” SRL înregistrează faţă de S.C. ”Media Bureau” SRL datorie restantă la plata serviciilor prestate în sumă de 40 000 lei, **certă, scadentă şi exigibilă.**

Instanţa de judecată statuează că, în termenul rezonabil acordat, pârâtul S.C ”Fruktdimcov” SRL nu a contestat valoarea datoriei contractuale înregistrată faţă de S.C. ”Media Bureau” SRL, circumstanţe confirmate prin înscrisurile prezentate de către reclamant, respectiv, prin prisma prevederilor **art. 123 alin. (6) CPC, faptele invocate de una din părţi nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.** La fel, se atestă şi faptul că facturile fiscale menţionate supra nu au fost contestate de către pârât.

Prin urmare, raportând prevederile legale anterior enunţate la circumstanţele de fapt constatate, având în vedere că actele cauzei denotă că data judecării cauzei în fond S.C ”Fruktdimcov” SRL înregistrează faţă de S.C. ”Media Bureau” SRL datorie restantă la plata serviciilor prestate, conform facturilor fiscale şi actelor de verificare cercetate supra, în valoare totală de 40000 lei, certă, scadentă şi exigibilă, instanţa constată caracterul întemeiat al cererii de chemare în judecată. Or, alte probe care să indice contrariul nu au fost prezentate.

În concluzie, ţinând cont de faptul că pârâtul nu şi-a executat obligaţiunile pecuniare faţă de reclamant şi nu a achitat preţul contractual în mărimea şi termenul stabilit, S.C. ”Media Bureau” SRL este în drept să pretindă de la S.C ”Fruktdimcov” SRL executarea obligaţiei de plată a preţului convenit.

În aceeaşi ordine de idei, instanţa reţine că reclamantul, respectând prevederile art. 118 CPC, a făcut dovada temeiului pretenţiei înaintate prin probe pertinente şi veridice, iar pârâtul S.C ”Fruktdimcov” SRL, deşi a dispus de un termen rezonabil în proces, nu a prezentat probe şi concludente în apărarea sa.

Totodată, ţinînd cont de faptul că reclamantul a depus cerere de concretizare a pretenţilor, prin care a menţionat că la data de ***** pîrîtul S.C ”Fruktdimcov” SRL a achitat către S.C ”Media Bureau” SRL suma de 22500 lei, sumă dată să fie calcuată la stingerea datoriei de 40000 lei, pe care S.C ”Fruktdimcov” SRL o are faţă de SC ”Media Bureau” SRL, solicitînd să fie încasată suma de 17500 lei, ca datorie de bază.

Astfel, ţinând cont de circumstanţele de fapt şi drept constatate, instanţa de judecată ajunge la concluzia să admită parţial cererea de chemare în judecată şi să încaseze din contul S.C ”Fruktdimcov” SRL, cu sediul în r-nul Străşeni, sat. Cojuşna, str. Valea Luncii nr.28, c/f 1016600033666 în beneficiul reclamantului S.C ”Media Bureau” SRL, ***** datoria conform prestărilor a serviciilor de design în sumă de 17500 (şaptesprezece mii cinci sute) lei.

Cu privire la cerinţa reclamantului privind încasarea dobânzii legale de întârziere, instanţa de judecată reţine că, în temeiul art.942 alin.(1) din Codul civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, **creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata**, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale.

În temeiul art.942 alin.(2) din Codul civil, rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

În temeiul art. 874 alin. (1) şi (2) din Codul civil, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligaţia este purtătoare de dobîndă, se plăteşte o dobîndă egală cu rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă conform alin. (2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată. Rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă: a) pentru primul semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 ianuarie din anul respectiv; b) pentru al doilea semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 iulie din anul respectiv.

Astfel, cu referire la pretenţiile reclamantului privind încasarea dobânzii de întârziere calculate în temeiul art.942 din Codul civil, având în vedere faptul că S.C ”Fruktdimcov” SRL nu şi-a îndeplinit obligaţia faţă de SC ”Media Bureau” SRL de plată a sumei de 40000 (patruzeci mii) lei, conform contractului de prestare a serviciilor de design, instanţa de judecată constată că SC ”Media Bureau” SRL are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii, calculate potrivit dispoziţiilor legale citate supra.

Respectiv, reieşind din natura obligaţiei civile asumate de către beneficiar, perioada de întârziere constatată începând cu ***** şi calculul efectuat potrivit dispoziţiilor legale citate supra şi prezentat în instanţă (a se vedea f.d.12), instanţa de judecată ajunge la concluzia că este legal şi întemeiat a încasa din contul S.C ”Fruktdimcov” SRL în beneficiul SC ”Media Bureau” SRL suma de 14988,31 lei cu titlu de dobândă legală de întârziere.

Suplimentar cerinţei încasării datoriei, prin acţiunea înaintată, reclamantul a solicitat să fie încasate şi cheltuielile de judecată,

La acest capitol instanţa reţine prevederile art. 82 CPC, în temeiul cărora cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

În temeiul art.90 CPC, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: a) sumele plătite martorilor, interpreţilor, experţilor şi specialiştilor; b) cheltuielile de efectuare a cercetărilor la faţa locului; c) cheltuielile de înştiinţare şi chemare a părţilor în judecată; d) cheltuielile de transport şi de cazare suportate de părţi şi de alţi participanţi la proces în legătură cu prezentarea lor în instanţă; e) cheltuielile suportate de cetăţenii străini şi de apatrizi în legătură cu plata interpretului dacă tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu prevăd altfel; f) cheltuielile de căutare a pîrîtului; g) cheltuielile de efectuare a expertizei; h) cheltuielile de executare a actelor judiciare; i) cheltuielile de asistenţă juridică; j)

cheltuielile de declarare a insolvabilităţii; k) compensaţiile pentru timpul de muncă pierdut; l) alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.

În temeiul art.94 alin.(1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată

În acest context, având în vedere faptul că, reclamantul a prezentat înscrisuri pertinente şi concludente care confirmă plata taxei de stat la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 1649,65 lei (f. d. 5,6), instanţa va admite cerinţa privind încasarea cheltuielilor de judecată ce ţin de plata taxei de stat.

Cu privire la cererea reclamantului privind compensarea cheltuielilor de asistenţă juridică în mărime de 6000 lei, instanţa de judecată reţine că, în temeiul art. 96 (1) şi (1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În jurisprudenţa constantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin şi alţii versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câştigat procesul nu va putea obţine rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea şi caracterul lor rezonabil.

Astfel, pornind de la practica CtEDO, soluţionând cererile de compensare a cheltuielilor pentru asistenţă juridică acordată în cadrul proceselor civile, instanţele trebuie să reţină **dacă pretinsele cheltuieli au fost necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime**. De altfel, pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ţine cont de: a) complexitatea cauzei, noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă; b) aportul avocatului la soluţionarea cauzei; c) timpul şi munca depusă de avocat; d) rezultatul obţinut; e) restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; f) natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client; g) experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; h) justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; i) suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză şi alţi factori, la discreţia instanţei.

Pentru dovada cheltuielilor suportate se evidenţiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea acestora a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; **lista detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).**

Şi în acest context, judecătorul reţine că, la materialele cauzei este anexat ordinul de plată *****, potrivit căruia avocatul Roman Crivenco, în baza contractului de asitenţă juridică ***** a primit remunerarea pe cauza dată în sumă de 6000 lei.

Instanţa consideră că reieşind din complexitatea cauzei, aportul avocatului la soluţionarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, examinarea cauzei în procedura scrisă respectiv neparticiparea avocatului la nici o şedinţă judiciară, reclamantului urmează ai fi compensate cheltuielile de asistenţă juridică în mărime de 3000 de lei, aceasta fiind o sumă rezonabilă.

În acest sens, instanţa remarcă faptul că, sumele invocate de reprezentantul reclamantului ca cheltuieli de judecată sunt exagerate, nejustificate şi nu pot fi puse pe seama pârâtului, or, art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Prin urmare, instanţa de judecată ajunge la concluzia, că cheltuielile de asistenţă juridică urmează să fie încasate parţial, în mărime de 3000 lei, această sumă fiind una reală şi rezonabilă pentru prezenta cauză.

În conformitate cu art.236-241 Cod de Procedură Civilă al Republicii Moldova instanţa de judecată, -

H O T Ă R Ă Ş T E :

A admite acţiunea parţial.

A încasa din contul pîrîtului din contul pîtrîtului S.C ”Fruktdimcov” SRL, c*****, în beneficiul reclamantului S.C ”Media Bureau” SRL, ***** datoria conform contractului de prestare a serviciilor de design în sumă de 17500 (şaptesprezece mii cinci sute) lei, dobînda de întîrziere în mărime de 14988,31 (paisprezece mii nouă sute optzeci şi opt,31) lei, şi cheltuielile judiciare ce ţin de plata taxei de stat în sumă de 1649,65 (o mie şase sute patruzeci şi nouă,65) lei şi cheltuielile de asistenţă juridică în mărime de 3000 (trei mii) lei, iar în total suma de de 37137,96 (treizeci şi unu o sută treizeci şi şapte,96) lei, în rest cerinţele se resping.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul judecătoriei Străşeni, sediul Călăraşi.

Preşedinte de şedinţă
Judecătorul Silvia Ţurcan